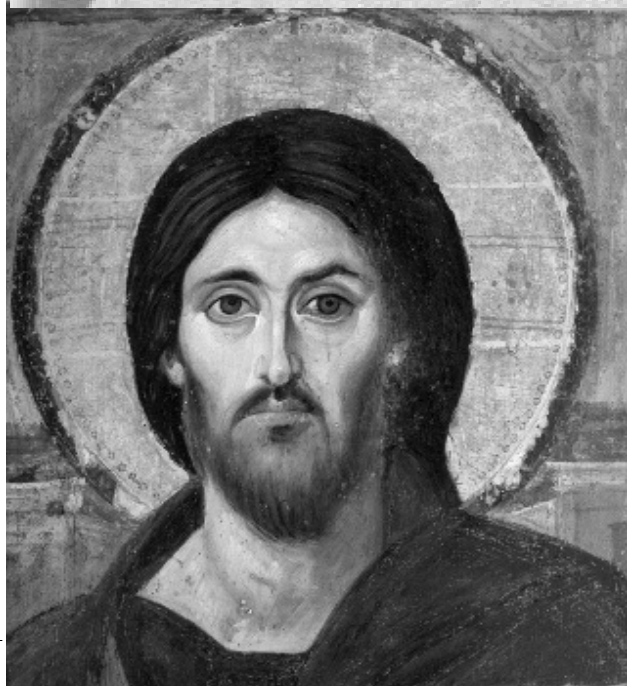

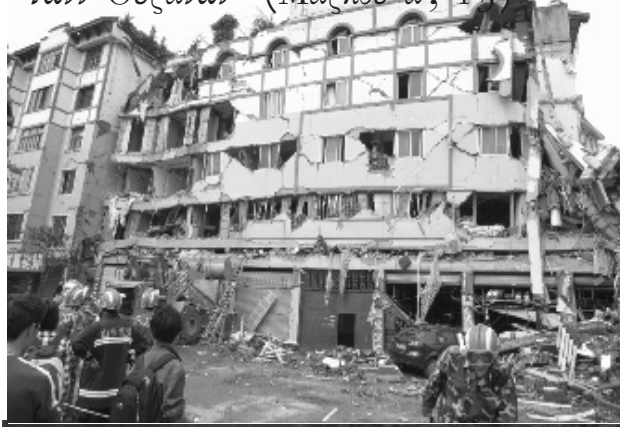
τά Σημεῖα τῶν Καιρῶν

Τεύχος 7ον • Φεβρουάριος 2010 • Έτος Α΄ • Κωδ. 8513

Ἰησοῦς Χριστός: “Υποκειταὶ τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκητε διακρίνειν, τὰ δὲ Σημεῖα τῶν Καιρῶν οὐ δύνασθε γινῶναι;” (Ματθ. ις', 3)

“Μετανοεῖτε ἤγγιτε γάρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν” (Μάρκου α΄, 15)

ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΣ ΠΑΤΡΟΣ ΜΑΞΙΜΟΥ

Αγαπητοί μου ἐν Χριστῶ ἀδελφοί

Σήμερα, ὅλοι μας, ἐξ αἰτίας τῶν πολλῶν ἀμαρτιῶν μας, ἀλλά κυρίως ἐπειδὴ ἀπομακρυνθήκαμε πολύ ἀπὸ τὸ δρόμο καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ζοῦμε καὶ βιώνουμε πολὺ δύσκολες στιγμές καὶ τραγικὲς ἡμέρες.

Ὅλα αὐτὰ τὰ γεγονότα πού παρακολουθοῦμε καθημερινὰ στοὺς τηλεοπτικούς μας δέκτες, τὴν παγκόσμια πλέον οικονομικὴ ἐξαθλίωση, τὸν διεθνὴ ἐκφοβισμό τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὴν πάσης φύσεως τρομοκρατία καὶ ἐγκληματικότητα (γεγονότα πού στὸν μεγαλύτερο βαθμὸ εἶναι τεχνητὰ δημιουργήματα τῆς Νέας Ἐποχῆς) στόχο ἔχουν τὴν οικονομικὴ καὶ ψυχολογικὴ καταρράκωση τῶν ἀνθρώπων. Σκοπὸ δέ, νὰ μπορέσουν νὰ φέρουν πιὸ εὐκόλα κατὰ τὸ ἔτος 2012-2013 τὸν «ἀπὸ μηχανῆς θεόν», τὸν ψευδομεσσία, πού δέν θὰ εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν προφητευμένον καὶ ἀναμενόμενον Ἀντίχριστον, ὁ ὁποῖος θὰ πλανήσει τὴν ἀνθρωπότητα μέ τίς προσωρινές καὶ ἀπατηλές λύσεις πού θὰ προσφέρει γιά ὅλα τὰ κατασκευασμένα προβλήματα.

Δυστυχῶς, εἴτε τὸ θέλουμε εἴτε ὄχι, ζοῦμε σέ ἐσχατολογικὲς καὶ ἀποκαλυπτικὲς ἐποχές καὶ τὰ πράγματα ὄχι μόνον δέν πρόκειται νὰ καλυτερεύσουν, ἀλλά ἀντίθετα καὶ θὰ χειροτερεύσουν.

Γι' αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ προετοιμασθοῦμε καταλλήλως, προκειμένου νὰ μὴν ὑποκύψουμε στὶς διάφορες καὶ μεγάλες πιέσεις πού ἤδη δεχόμαστε, ἀλλά καὶ θὰ δεχθοῦμε.

Ἄς εἴμαστε ἐτοιμοὶ γιά ὅλα, ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῶ ἀδελφοί, γιατί «οἱ ἡμέρες εἶναι πολὺ πονηρές» καὶ «οἱ καιροὶ οὐ μενετοί».

Μοναδική μας ἐλπίδα πλέον εἶναι ὁ Παντοδύναμος καὶ Πολυεύσπλαγχνος Θεός, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ΜΟΝΟΣ πού δύναται νὰ

μᾶς σώσει, ὄχι μόνον σωματικά, ἀλλὰ κυρίως πνευματικά. Ἄρχει ἐμεῖς νὰ μετανοήσουμε πραγματικά καὶ νὰ στραφοῦμε ὀλοκληρωτικά σ' Αὐτόν!

Ἐν ὅψει δέ τοῦ φετεινοῦ Πάσχα, εἶναι εὐκαιρία, τουλάχιστον γιά ὅλους ἐμᾶς πού πιστεύουμε σ' Αὐτόν καὶ ἀντιλαμβάνομαστε ὅτι ὅλα αὐτὰ πού συμβαίνουν παγκοσμίως δέν εἶναι τυχαῖα γεγονότα, ἀλλὰ εἶναι «ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ», νὰ βιώσουμε μέ μεγαλύτερη κατάνυξη, συντριβὴ καὶ ἀγάπη τὸ κοσμοσωτήριο γεγονός τῆς Σταυρώσεως καὶ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ τοῦ Θεοανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ μας.

Ἄς ἀντλήσουμε ὅλοι μας δύναμη, κουράγιο, πίστη, ὑπομονή καὶ ἐλπίδα, ἀπὸ τὸ συγκλονιστικὸ αὐτὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, μέ τὸ ὁποῖο καταργήθηκε ἅπαξ διὰ παντός ὁ θάνατος, ἡ φθορά, ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ Διάβολος, χαρίζοντάς μας τὴν θεία μέθεξη, τὴν αἰώνια ζωὴ καὶ εὐτυχία.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εὐχομαι ὀλόψυχα, ἐφέτος ὅλοι μας, νὰ ζήσουμε πραγματικά τὸ χαρμόσυνο αὐτὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, γιά νὰ μπορέσει νὰ γίνῃ ἡ ζωὴ μας «τά πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός».

Νὰ γίνῃ ἡ ζωὴ μας, «Φῶς!» Ἀληθινὸν «Φῶς»! «Φῶς Χριστοῦ»! «Φῶς Χριστοῦ» πού θὰ φωτίζει καὶ ἐμᾶς καὶ ὅλους τοὺς ἄλλους. «Φῶς Χριστοῦ, φαίνει πᾶσι», ὅπως λέγει καὶ ἡ Ἁγία Ἐκκλησία μας.

«Φῶς» πού θὰ μᾶς ὀδηγήσει κοντὰ Του, στὴν ἀγκαλιά Του, στὴν προστασία Του.

ΒΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ καὶ ΒΑΛΟ ΠΑΣΧΑ!

Καὶ ἄς μὴν ξεχνᾶμε, ὅτι μετὰ τὸν Γολγοθὰ καὶ τὴν Σταύρωση, ἀκολουθεῖ πάντοτε ἡ
Α Ν Α Σ Τ Α Σ Η!

**Μετ' ἐγκαρδίων εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν
π. Μάξιμος Μοναχός**

Τὰ Σημεῖα τῶν Καιρῶν

ὑπό τοῦ π. Μαξίμου Μοναχοῦ

ΚΥΡΙΑΚΗ Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ

Ένα από τὰ πολλά «Σημεῖα τῶν Καιρῶν» πού πραγματοποιοῦνται στίς μέρες μας, εἶναι καί ἡ γενικότερη Ἀποστασία ἀπό τήν Πίστη καί τίς Παραδόσεις μας. Εἶναι ἡ ἄγνοια τῶν Γραφῶν ἀπό τούς περικοσσοτέρους καί ἡ παρερμηνεῖα τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῶν Ἁγίων Πατέρων μας, ἀκόμη καί ἀπό «ὀρθοδόξους» θεολόγους, κληρικούς καί λαϊκούς, γιά πολλά καί διάφορα θέματα.

Λένε καί γράφουν, λόγου χάριν, ἐσχάτως, πολλοί κληρικοί, μοναχοί καί λαϊκοί, ὅταν τούς ρωτᾶνε ἢ συζητᾶνε τό θέμα τῆς Δευτέρας Παρουσίας, ὅτι κανεῖς μὰ κανεῖς δέν γνωρίζει, τό πότε θά γίνεῖ, ὄχι μόνον οἱ ἀπλοῖ ἄνθρωποι, ἀλλά οὔτε οἱ ἅγιοι, οὔτε οἱ προφῆτες, οὔτε οἱ ἀπόστολοι, οὔτε ἀκόμη καί οἱ ἄγγελοι, ἀλλά οὔτε καί αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μας, παρά μόνον ὁ Θεός Πατήρ. Διά νά ἐπιβεβαιώσουν μάλιστα τούς λόγους καί τίς θέσεις τους, φέρνουν, ὡς ἀπόδειξη, καί τό κατωτέρω χωρίο τοῦ Εὐαγγελίου: «Περί δέ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδέ οἱ ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ, οὐδέ ὁ Υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ» (Μαρκ. ιγ', 32) καί (Ματθ. κδ', 36). (*)

Ὅτι θά ὑπῆρχαν Χριστιανοί, καί μάλι-

στα μέσα σ' αὐτούς καί «θεολόγοι», οἱ ὁποῖοι θά παρουσίαζαν πάλι, μετά ἀπό 1600 χρόνια, τὰ ἴδια ἐρωτήματα καί ἐπιχειρήματα καταδικασμένων αἰρετικῶν τοῦ 4ου αἰῶνος μ.Χ. τῶν Ἀρειανῶν καί Ἀνομοίων, εἶναι ἀπίστευτο, λυπηρό, ὅσο καί ἄξιο προσοχῆς καί μελέτης.

Βέβαια τό πόσο λάθος κάνουν δέν θά τό ἀναλύσουμε ἐδῶ, λόγω ἐλλείψεως χώρου. Ὅποιος ὅμως θέλει νά δεῖ ὅλες τίς ἀποδείξεις καί τήν ἀλήθεια σχετικά μέ τό ἐάν γνωρίζουμε ἢ ὄχι τόν χρόνο τῆς Δευτέρας Παρουσίας, ἀλλά καί τό νόημα καί τήν ἐρμηνεῖα τοῦ ἀνωτέρω χωρίου, ἄς ἀνατρέξει στό βιβλίο τῆς ταπεινότητός μου «Ὁ Ἀντίχριστος Ἦλθεν 1983, 2013» καί στά Κεφ. 26 καί 27, ὅπου ἐκεῖ ὑπάρχουν πολλές καί ἐκτενεῖς ἀναφορές γιά τό θέμα αὐτό, καθῶς καί ἡ ὀρθή ἐρμηνεῖα ἀπό πολλούς Ἁγίους καί θεοφόρους Πατέρες μας.

Ἐδῶ στό λίγο χωρο πού ἔχουμε, ἐξ ἀφορμῆς τῆς μεγάλης καί λαμπρῆς Ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, τό μόνον πού θά ἤθελα νά δοῦμε εἶναι μία μόνο διάσταση τοῦ ὄλου θεόματος.

Ἄν λοιπόν, τό νόημα τοῦ ἀνωτέρω χωρίου εἶναι αὐτό πού νομίζουν καί ἰσχυρίζονται κάποιοι, ὅτι δηλαδή κανεῖς δέν γνωρίζει τήν ΗΜΕΡΑ τῆς Δευτέρας Παρουσίας, τότε γιάτί ὅλοι οἱ Ἅγιοί μας καθορίζουν ποιά εἶναι ἡ ΗΜΕΡΑ πού θά γίνεῖ ἡ Δευτέρα Παρουσία; Γιατί;

Καί ἐάν μὲν γνωρίζουμε, τότε ἔχει

καλώς. Εάν δέ, δέν γνωρίζουμε τότε σίγουρα έχουν παρερμηνεύσει τό συγκεκριμένο χωρίο, ἀφοῦ οἱ Ἅγιοι μας ὀρίζουν, ὅπως θά δοῦμε, συγκεκριμένη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος καί ὄχι μόνον.

Γνωρίζουμε λοιπόν τελικά ἢ δέν γνωρίζουμε, ποιά εἶναι ἡ ΗΜΕΡΑ τῆς Δευτέρας Παρουσίας;

- Μά φυσικά καί γνωρίζουμε, εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου μας, «ἡ Μιά τῶν Σαββάτων» (Ιω. κ', 19). Αὕτη εἶναι ἡ ἡμέρα πού ἀναστήθηκε ὁ Κύριος μας, ὁ πρωτότοκος ἀδελφός μας, ἀρα καί αὕτη πού θά ἀναστηθοῦμε ὅλοι ἐμεῖς. «...ὁ Κύριος ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τόν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιτίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς...». (Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον Γ' Ἦχου)

Αὕτη εἶναι ἡ μία καί ἡ ὀγδόη.

Ἡ μία, γιατί ἀπό τήν Κυριακή πού εἶναι ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, ξεκινάει ἡ ἐβδομάδα, γι' αὐτό καί ἡ Δευτέρα λέγεται Δευτέρα, ἐπειδή εἶναι ἡ δεύτερη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, ἡ Τρίτη ἐπειδή εἶναι ἡ τρίτη ἡμέρα κ.ο.κ.

Ἀλλά λέγεται «ΜΙΑ» καί γιά ἕναν ἀκόμη σοβαρό λόγο. Γιατί κατά τήν ἡμέρα αὕτη ὁ τῶν ὄλων Θεός ἐδημιούργησε ὀλόκληρο τόν κόσμο: «ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός τόν οὐρανόν καί τήν γῆν...καί ἐγένετο ἑσπέρα καί ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα μία». (Γέν. α', 1-5)

Ὁ Μέγας Βασίλειος ἐρμηνεύοντας στήν ἑξαήμερο τό χωρίο «καί ἐγένετο ἑσπέρας καί ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα μία» (Γέν. α' 1-5) μᾶς ἀναφέρει ὅτι εἶπε «μία» ἡμέρα ὀνομάσουμε τήν πρώτην ἐκείνην ἡμέραν τῆς Δημιουργίας, εἴτε αἰῶνα εἶναι ἀκριβῶς τό ἴδιο πρᾶγμα. «Ὡστε κἂν ἡμέραν εἴπης κἂν αἰῶνα τήν αὐτήν ἐρεῖς ἔννοια». (Μ. Βασιλείου)

Τί βλέπουμε ὁμως στό συγκεκριμένο κείμενο τῆς Γραφῆς «καί ἐγένετο ἑσπέρας καί ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα μία»;

Πώς δέν λέει καί ἐγένετο ἑσπέρα καί ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα πρώτη, ἀλλά «ΜΙΑ». Γιατί δέν εἶναι μιά ὀποιαδήποτε ἡμέρα γιά νά τήν ὀνομάσει πρώτη, παρ' ὄλο πού ἀκολουθεῖ καί ἡ δεύτερη ἡμέρα, «καί ἐγένετο ἑσπέρα καί ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα δεύτερα» καί ἡ τρίτη ἡμέρα, «καί ἐγένετο ἑσπέρα καί ἐγένετο πρωΐ ἡμέρα τρίτη». (Γέν. α', 8-13)

Λέγει πάλιν ὁ Ἅγιος Βασίλειος:

«Διατί δέν εἶπε "πρώτη" ἀλλά "μία"; Βέβαια ἦτο συνεπέστερον αὐτός πού ἐπρόκειτο νά ἀναφέρῃ ἐν συνεχείᾳ "δευτέρα" καί "τρίτην" καί "τετάρτην" ἡμέραν, νά ὀνομάσῃ αὐτήν πού προηγείται "πρώτην". Ἐν τούτοις τήν ὀνόμασε "μίαν"... Διά τοῦτο τήν κεφαλῆν

τοῦ χρόνου τήν ὀνόμασεν ὄχι "πρώτην ἡμέραν" ἀλλά "μίαν". Ἐτσι καί ἀπό τό ὀνομά τῆς θά φαίνεται ἡ συγγένειά τῆς πρὸς τόν αἰῶνα, πού εἶναι ἕνας. Διότι εὐστόχως καί ἐπιτυχῶς ὀνομάσθη "μία" αὕτη πού ἐκφράζει τόν χαρακτήρα τοῦ πράγματος πού εἶνε μοναδικόν καί δέν ἔχει τό ὄμοιον του.

Θέλοντας λοιπόν νά ἐλκύσῃ τόν νοῦν πρὸς τήν μέλλουσαν ζωὴν, ὀνόμασε "μίαν" τήν εἰκόνα τοῦ αἰῶνος, τήν ἀπαρχὴν τῶν ἡμερῶν, τήν συνομήλικον τοῦ φωτός, τήν ἁγίαν ΚΥΡΙΑΚΗΝ, αὐτήν πού ἐτιμήθη μέ τήν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου». (Μ. Βασιλείου)

Δέν τήν ὀνομάζει λοιπόν πρώτη ἀλλά μία, γιατί εἶναι ἡ ΜΙΑ, ἡ μοναδική, αὕτη πού θά ὑπάρχει αἰωνίως, καί θά εἶναι «τά πάντα καί ἐν πᾶσι Χριστός», ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου μας, ἡ ΚΥΡΙΑΚΗ.

Τήν ὀνομάζει καί ὀγδόη, γιατί εἶναι ἀμέσως μετά τό Σάββατο, πού εἶναι ἡ ἑβδόμη. Δηλαδή μετά τήν ἑβδόμη ἡμέρα, τό Σάββατο, εἶναι ἡ ὀγδόη, ἡ Κυριακή πού εἶναι καί πρώτη, ἀλλά καί ὀγδόη. Ὀγδόη καί πρώτη, πρώτη καί ὀγδόη ταυτόχρονα.

Ὀγδόη γιατί εἶναι ἐξω ἀπό τόν παρόντα χρόνον αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Γιατί ὑπέρκειται.

Είναι υπερβατική. Είναι πέρα και πάνω από τον εβδομαδικό χρόνο.

«Διότι άλλως είνε γνωστόν ὅτι ἡ ἡμέρα ἐκείνη είνε ἀνέσπερος καί ἀναντικατάστατος ἀπό ἄλλην καί ἀτελείωτος, διά τοῦτο καί ὁ ψαλμῶδός τήν ὠνόμασεν “ὄγδόην” (Ψαλ. ς', 1 καί ια', 1), ἀφοῦ εὑρίσκεται ἔξω ἀπό τόν εβδομαδικόν αὐτόν χρόνον». (Μ. Βασιλείου)

Λέγει σχετικά μέ ὅλα αὐτά καί ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, ἐπικαλούμενος μάλιστα καί τήν γνώμη τοῦ Ἁγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ καί τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ:

«Ἡ Κυριακή τώρα μέν εἶναι εἰκόνα τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, τότε δέ θά εἶναι αὐτός ἐκεῖνος ὁ ὄγδοος Αἰών. Διά τόν λόγον αὐτόν καί ἡ δευτέρα Παρουσία ἔχει νά γένει ἡμέρα Κυριακή, ὡς εἶπεν ὁ θεῖος Μάξιμος καί ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν καί ἡ ἀπόλαυσις τῶν Δικαίων, ὡς εἶπεν ὁ Θεσσαλονίκης Γρηγόριος. Πολλοί δέ Ἅγιοι πιστεύουσιν, ὅτι ἔχει νά ἔλθει ὁ Κύριος ἐν τῷ μεσονυκτίῳ τῆς Κυριακῆς, ὡς τοῦτο συμπεραίνεται ἀπό τό Εὐαγγελικόν ἐκεῖνο: «μέσης δέ νυκτός κραυγή γέγονεν, ἰδοῦ ὁ Νυμφίος, ἐξέλθετε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ». Ἴδετε, ἀδελφοί, προνόμια ὑψηλά; Ἴδετε προνόμια θαυμαστά τῆς Ἀναστασίμου ἡμέρας τῆς Κυριακῆς; Ἡμεῖς φρίττομεν, ἀδελφοί, καί φοβούμεθα νά τά ἀθετήσωμεν καί νά ἐναντιωθῶμεν εἰς αὐτά». (Ἁγίου Νικοδήμου)

Κατ' αὐτή λοιπόν τήν ἡμέρα, τήν Κυριακή, θά γίνει ἡ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου μας καί μάλιστα εἰς τό μέσον τῆς νυκτός, ὅπως λένε

οἱ Ἅγιοί μας καί ψάλλει καί ἡ Ἐκκλησία μας:

«Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός. Καί μακάριος ὁ δούλος ὃν εὕρησει γρηγοροῦντα. Ἀνάξιος δέ πάλιν ὃν εὕρησει ραθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου μή τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς ἵνα μή τῷ θανάτῳ παραδοθῆς καί τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθεῖς. Ἀλλά ἀνάηψον κράζουσα, ἅγιος ἅγιος ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν διά τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». (Τροπάριον Μ. Ἐβδομάδος)

Ἐν τῷ μέσῳ λοιπόν τῆς νυκτός (κυριολεκτικά καί ἀλληγορικά) ἔρχεται ὁ Νυμφίος Χριστός, πού σημαίνει ὅτι πρέπει πάντοτε βέβαια νά εἴμαστε σέ ἀγρυπνία καί ἐτοιμότητα, ἀλλά πολύ περισσότερον στίς ἡμέρες μας, πού εἴμαστε ὀκτώ μόλις χρόνια πρῖν ἀπό τήν Δεύτερη Ἐλευση Του.

Νά λοιπόν πού γνωρίζουμε καί τήν ΗΜΕΡΑ καί τήν ΩΡΑ πού θά γίνει ἡ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου μας.

Εἶναι ἡ Κυριακή. Ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου μας. Ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως.

Τώρα, ποιᾶ Κυριακή ἀπ' ὅλες, θά τό δοῦμε πρῶτα ὁ Θεός, κάποια ἄλλη φορά.

(*) Ἐπειδή ἔχει παραγίνει τό κακό, καί εὐκαιρῶς ἀκαιρῶς ἀναμασᾶται διαρκῶς, ἡ φράση «οὐδεὶς γνωρίζει», σύντομα θά κυκλοφορήσω, σύν Θεῷ, μιά νέα μελέτη ἀποκλειστικά γιά τό θέμα αὐτό, μέ πάρα πολλά στοιχεῖα καί ἀποδείξεις, πού τεκμηριώνουν σαφέστατα τήν πλάνη ὅλων ὅσων ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοία τους ὑποστηρίζουν ὅλα αὐτά τά ἀνυπόστατα καί φαιδρά, ἐμμένοντα ἀθαιρέτα στήν κατά γράμμα ἐρημνεία τοῦ ἀνωτέρω χωρίου.

εὔχες γιά τὸ πάσχα

Ἀγαπητοί μας ἀδελφοί,

Ὁ Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολικός μας Σύνδεσμος «Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός» καί οἱ συνεργάτες τοῦ Περιοδικοῦ μας «ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ», σᾶς εὐχονται ἐγκαρδίως ὅ,τι καλύτερο γιά τίς ἐπικείμενες ἐορτές τοῦ Πάσχα.

Εἶθε ὁ Ἐλεήμων Θεός μας νά ὀπλιζέι τίς καρδιές ὅλων μας μέ εἰλικρινή ἀγάπη, ταπείνωση καί ἀστείρευτη ὑπομονή, οὕτως ὥστε, διανύοντας ἔτσι τήν ζωὴ μας, νά ἀξιωθοῦμε ὅλοι τῆς αἰωνίας μακαριότητος τοῦ Παραδείσου.

Καλό κι εὐλογημένο Πάσχα καί καλή Ἀνάσταση!

Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς ἀποκαλύπτει...

Ποιά είναι ἡ ἐρμηνεῖα τῶν 7 Συζύγων καὶ τῆς μιᾶς Γυναίκος

ΕΡΩΤΗΣΗ

Τυχαῖα ἄραγε οἱ Σαδδουκαῖοι μίλησαν γιὰ τοὺς ἑφτά ἀδελφούς συζύγους τῆς μιᾶς γυναίκας, (Ματθ. κβ', 23-28), ἢ ὑπάρχει κάποιος βαθύτερος λόγος; Κι ἂν ὑπάρχει ποιοὶ εἶναι οἱ ἑφτά ἐκεῖνοι καὶ ποιά αὐτὴ ἡ μία;

ΑΠΟΚΡΙΣΗ

Λένε μερικοὶ, ὅτι δέν χωρεῖ ἀλληγορία στὰ λόγια τῶν Ἀξιοκατηγόρητων προσώπων τῆς Γραφῆς. Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι πολὺ καλύτερο νὰ ἐργάζεται κανεὶς καὶ νὰ ζητεῖ ἀδιάκοπα ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ τοῦ χορηγήσει σοφία καὶ δύναμη γιὰ τὴν πνευματικὴ κατανόηση τῆς Γραφῆς, παίρνοντας θάρρος ἀπὸ τίς προσευχὲς σας ἔχω νὰ πῶ τὰ ἀκόλουθα καὶ γιὰ τὴν ἀπορία αὐτή.

Οἱ Σαδδουκαῖοι εἶναι, σύμφωνα μὲ τὴν ἀλληγορικὴ ἐξήγηση, οἱ δαίμονες καὶ οἱ λογισμοὶ πού φέρνουν στὴ ζωὴ τὰ τυχαῖα αὐτὰ συμβάντα, ἢ γυναῖκα εἶναι ἡ ἀνθρώπινη φύση, καὶ τὰ ἑφτά ἀδελφία εἶναι οἱ νόμοι πού τῆς δόθηκαν ἀπὸ τὸ Θεὸ κατὰ καιροὺς ἀπὸ τὰ βᾶθη τῶν αἰώνων γιὰ τὴν παιδαγωγία τῆς καὶ γιὰ τὴν παραγωγή καρπῶν διακισύνης.

Ἐρχόμενη σὲ ἐπαφὴ μὲ τοὺς νόμους αὐ-

τοὺς, σάν νὰ ἦταν ἄνδρας τῆς, ἀπὸ κανένα τοὺς δέν ἀπέκτησε υἱό, ἀφοῦ ἦταν στείρα γιὰ τὸν καρπὸ τῆς δικαιοσύνης.

Καὶ εἶναι πρῶτος, ὁ νόμος πού δόθηκε μέσα στὸν παράδεισο στὸν Ἀδὰμ· δευτέρως, ὁ νόμος πού δόθηκε στὸν ἴδιο μετὰ τὸν παράδεισο ὡς τιμωρία· τρίτος, ὁ νόμος πού ἀφοροῦσε τὴν κιβωτὸ τοῦ Νῶε· τέταρτος, ὁ νόμος τῆς περιτομῆς πού δόθηκε στὸν Ἀβραάμ· πέμπτος, ὁ νόμος πού δόθηκε στὸν ἴδιο γιὰ τὴν προσφορὰ τοῦ Ἰσαάκ· ἕκτος, ὁ μωσαϊκὸς νόμος, καὶ ἕβδομος, ὁ νόμος τοῦ προεξαγγελτικοῦ χαρίσματος, δηλαδὴ τῆς προφητικῆς ἐμπνευσης. Γιατί δέν εἶχε ἀκόμα συνενωθεῖ μὲ τὸ Εὐαγγέλιο μέσω τῆς πίστεως ἢ φύσης γιὰ συμβίωση μὲ τὸν ἄνδρα πού διαμένει σ' ὅλους τοὺς αἰῶνες. (...)

Ἄν προβάλλει δὲ κάποιος τὴν ἀποψη, ὅτι οἱ ἄντρες εἶναι τὰ ἑφτά χιλιάδες χρόνια, δηλαδὴ οἱ αἰῶνες, μὲ τοὺς ὁποίους συνέζησε ἡ φύση τῶν ἀνθρώπων, θὰ λάβει ὄχι χωρὶς λόγο καὶ τὸν τόπο τῆς δέουσας θεωρίας.

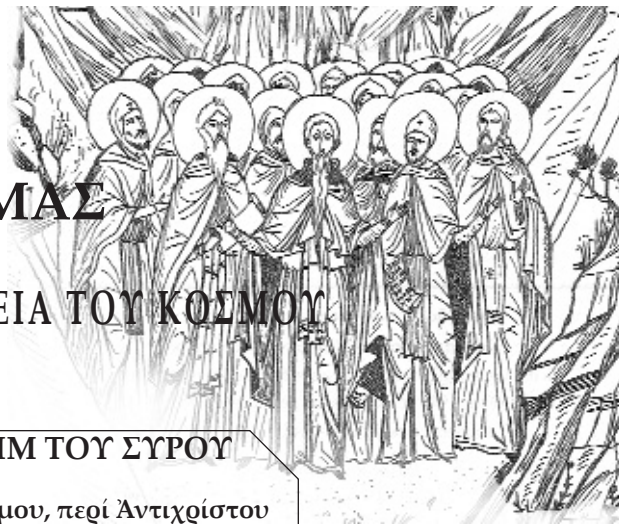
Κανενὸς ἀπὸ αὐτοὺς δέν θὰ εἶναι ἡ φύση, γυναῖκα στὴ μελλοντικὴ ζωὴ, ἐπειδὴ ἔλαβε τέλος ἡ χρονικὴ φύση, καὶ τὴν ἔχει παραλάβει ὁ ὄγδοος ἄντρας, ὁ ἀτελεῦτητος καὶ πού δέν ἔχει πέρασ τοὺς αἰῶνας.

(ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ Τόμος 14 β σελ. 241)

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΜΑΣ

ΟΜΙΛΟΥΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ Β

ΛΟΓΟΣ ΑΓΙΟΥ ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ

Περί τῆς Συντελείας τοῦ κόσμου, περί Ἀντιχρίστου
καί περί τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου μας

Τότε θά ἀποθνήσκουσι τά νήπια εἰς τοὺς κόλπους τῶν μητέρων τους, καί πάλιν ἡ μήτηρ θά ἀποθνήσκη ἐπάνω εἰς τό παιδίον καί ὁ πατήρ μετὰ τῆς γυναικός καί τῶν τέκνων του θ' ἀποθνήσκη εἰς τὰς ἀγοράς, καί δέν θά ὑπάρχη κάποιος νά θάψῃ αὐτούς καί νά τοὺς βάλῃ εἰς τό μνήμα. Ἀπό τά πολλά δέ θνησιμαῖα, τά ὁποῖα θά ῥίπτονται εἰς τὰς πλατείας, θά ὑπάρχη παντοῦ δυσωδία, ἡ ὁποία θά στενοχωρῇ πολύ τοὺς ζωντανούς. Τό πρῶτ' ὅλοι θά λέγουσι μετ' ὀδύνης καί στεναγμῶν πότε θά γίνῃ ἔσπερας διά ν' ἀναπαυθῶμεν ὀλίγον;

Ὅταν δέ θά ἔλθῃ πάλιν ἡ ἔσπερα θά λέγουσι μέ πικρότατα δάκρυα, πότε ἄρα θά φωτίσῃ διά ν' ἀποφύγωμεν τὴν θλίψιν, ἡ ὁποία μᾶς κυριεύει; Καί δέν θά ὑπάρχη τόπος νά φύγῃ κάποιος καί νά κρυβῇ, διότι τά πάντα θά ταραχθῶσι, καί ἡ θάλασσα καί ἡ ξηρά.

Διά τοῦτο εἶπεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος: «Γρηγορεῖτε δεόμενοι ἀδιαλείπτως, γιά νά διαφύγετε τὴν θλίψιν.» θά εἶναι δυσωδία εἰς τὴν θάλασσα, δυσωδία ἐπὶ τῆς γῆς, λιμοί, σεισμοί, ἐν θαλάσῃ σύγχυσις, ἐπὶ τῆς γῆς σύγχυσις, εἰς τὴν θάλασσα θά γίνωνται διάφορα φόβητρα, φόβητρα καί ἐπὶ τῆς γῆς. Χρυσός πολὺς καί ἄργυρος, καί μεταξωτὰ ἱμάτια, ἀλλὰ δέν θέλουσιν ὠφελῆσαι εἰς τὴν θλίψιν ἐκείνην,

καί πάντες οἱ ἄνθρωποι μακαρίζουσι ὅλους ὅσους ἀπέθανον πρὶν ἔλθῃ ἡ μεγάλη θλίψις ἐπὶ γῆς. Διότι ῥίπτεται καί ὁ χρυσός καί ὁ ἄργυρος εἰς τὰς πλατείας, καί οὐδεὶς ἐγγίζει αὐτά: ἐπειδὴ ὅλα εἶναι βδελυκτά.

Πάντες προσπαθοῦν ἐπίμονα καί μέ πολλοὺς τρόπους νά ξεφύγουν καί νά κρυφθοῦν, ἀλλ' οὐδαμοῦ εὐρίσκουσι τόπον διά νά κρυβῶσιν ἐκ τῆς θλίψεως. Καί ἀκόμη κοντὰ σέ ὅλα αὐτά, μαζί μέ τὴν πείνα, τὴν θλίψιν καί τόν φόβον, θά εὐρεθοῦν θηρία καί ἐρπετά πού θά δαγκώνουν καί θά τρῶνε τοὺς ἀνθρώπους: ἔσωθεν φόβος, καί ἔξωθεν τρόμος: καί ἐν νυκτί καί ἐν ἡμέρᾳ θνησιμαῖα κείνται εἰς πλατείας. Εἰς τὰς πλατείας δυσωδία, εἰς τὰς οἰκίας δυσωδία, εἰς τὰς πλατείας

πείνα καί δίψα, εἰς τὰς οἰκίας πείνα καί δίψα: εἰς τὰς πλατείας φωνὴ κλαυθμοῦ, εἰς τὰς πλατείας θόρυβος, καί εἰς τὰς οἰκίας θόρυβος. Ἐνας ἕκαστος μετὰ κλαυθμοῦ συναντᾷ τόν ἕτερον: πατήρ τό τέκνον, καί ὁ υἱός τόν πατέρα, μήτηρ τὴν θυγατέρα: φίλοι μετὰ φίλων ἐναγκαλισθέντες ἐκλείπουσιν: καί ἀδελφοί μετὰ ἀδελφῶν ἐναγκαλισθέντες ἀποθνήσκουσιν. Ἐμαρᾶνθησαν καί τά κάλλη τοῦ προσώπου πάσης σαρκός. Γίνονται δέ αἱ μορφαὶ τῶν ἀνθρώπων ὡς νεκροῦ. Γίνεται βδελυκτόν καί μισητόν τό κάλος

τῶν γυναικῶν. Θέλει μαρανθῆ πᾶσα σάρκα, καί ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀνθρώπων. Ὅλοι δέ ὅσοι ἐπέισθησαν εἰς τό φοβερόν Θηρίον (τόν Ἀντίχριστον) καί ἔλαβον τήν σφραγίδα ἐκείνου, τόν δυσεβῆ χαρακτηριστήρα τοῦ μιαινοῦ, προστρέχοντες πρὸς αὐτόν θά λέγωσι μετ' ὀδύνης. Δός εἰς ἡμᾶς νά φάγωμεν καί νά πίνωμεν, διότι πάντες ἀποθνήσκομεν τῆς πείνης, καί ἀποδιώξω ἀφ' ἡμῶν πάντα τὰ ἰοβόλα θηρία. Καί μή ἔχων ὁ ἄθλιος ἀποκρίνεται πολὺ ἀποτόμως λέγων· ἀπό ποῦ ἐγὼ θά δώσω εἰς ἐσᾶς νά φάγητε καί νά πίνητε, ὦ ἄνθρωποι, ὁ οὐρανός δέν θέλει δώση βροχὴν εἰς τήν γῆν· ἡ γῆ πάλιν δέν ἔδωκε διόλου θέρος ἢ γεννήματα. Ἀκούοντες δέ ταῦτα οἱ λαοί, πενθοῦσι καί κλαίουσι, μή ἔχοντες παντελῶς παραμυθίαν θλίψεως· ἀλλά θά γίνῃ εἰς τήν θλίψιν αὐτῶν θλίψις ἀπερίγραπτος, διότι τόσον προθύμως ἐπίστευσαν εἰς τόν Τύραννον. Διότι ἐκεῖνος ὁ ἄθλιος δέν δύναται οὔτε τόν ἑαυτόν του νά βοηθήσῃ, καί πῶς θά ἐλεήσῃ αὐτούς;

Εἰς ἐκείνας τὰς ἡμέρας θά γίνῃ μεγάλη ἀνάγκη ἐκ πολλῆς στενοχωρίας τοῦ Δράκοντος, καί τοῦ φόβου, καί τοῦ σεισμοῦ, καί τοῦ ἤχου τῆς θαλάσσης, καί τοῦ λιμοῦ, καί τῆς δίψης καί τῶν δαγκωμάτων τῶν θηρίων. Πάντες δέ οἱ λαβόντες τήν σφραγίδα τοῦ Ἀντιχρίστου, καί προσκυνήσαντες αὐτόν, ὡς θεόν, δέν θέλουσι ἔχει μερίδα εἰς τήν Βασιλείαν τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά μετὰ τοῦ Δράκοντος θά πεταχθοῦν εἰς τήν γέενναν. Μακάριος ὁ εὐρεθεὶς πανάγιος καί πάμπιστος, (δηλ. αὐτός πού ἔχει ἀπόλυτη πίστη, ἐμπιστοσύνη στόν Θεό) καί ἔχων δεδομένην τήν καρδίαν αὐτοῦ πρὸς τόν Θεόν ἀδιστά-

κτως· διότι ἀφόβως θά ἀποκρούσῃ τὰς ἐρωτήσεις τοῦ Πονηροῦ, καταφρονῶν καί τὰς βασάνους, καί τὰς φαντασίας αὐτοῦ.

Πρὶν δέ ταῦτα γίνωσι, θ' ἀποστείλῃ ὁ Κύριος Ἡλίαν τόν Θεοβίτην, καί τόν Ἐνώχ, ὡς εὐσπλαχνος, διά νά παρακινήσωσιν εἰς τήν εὐσέβειαν τό γένος τῶν ἀνθρώπων, καί κηρύξωσι παρόρησά τήν θεογνωσίαν εἰς πάντας τούς ἀνθρώπους, διά νά μή πιστεύσωσιν εἰς τόν Τύραννον ἐνεκα φόβου, καί θέλουσι κράζει καί λέγει.

Πλάνος εἶναι, ὦ ἄνθρωποι, ἄς μή πιστεύσῃ κανεῖς εἰς αὐτόν παντελῶς, μηδέ νά ὑπακούσῃ εἰς τόν θεομάχον· ἄς μή φοβηθῇ κανεῖς ἐξ ὑμῶν διότι ταχέως θά ἀφανισθῇ. Ἴδου ἔρχεται ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος, διά νά κρίνῃ πάντας, ὅσοι ἐπέισθησαν εἰς τὰ σημεῖα αὐτοῦ· ἀλλ' ὀλίγοι εἶναι τότε οἱ θέλοντες νά ὑπακούσωσι, καί νά πιστεύσωσι εἰς τό κήρυγμα τῶν προφητῶν. Ταῦτα δέ ποιεῖ ὁ Σωτήρ, διά νά δείξῃ τήν ἄφατον αὐτοῦ φιλανθρωπίαν· ὅτι οὐδέ κατά τόν καιρόν ἐκεῖνον δέν ἀφίνει τό γένος τῶν ἀνθρώπων χωρίς κηρύγματος, διά νά ὑπάρχουν πάντες ἀναπολόγητοι εἰς τήν κρίσιν.

Πολλοί δέ τῶν ἁγίων, ὅσοι τότε θά εὐρεθῶσιν εἰς τήν ἔλευσιν τοῦ μιαινοῦ, χύνουσι ποταμηδόν τὰ δάκρυα μετὰ στεναγμῶν πρὸς τόν Θεόν τόν ἅγιον, διά νά λυτρωθῶσιν ἀπό τόν Δράκοντα· καί φεύγουσι μετὰ μεγάλης σπουδῆς εἰς τὰς ἐρήμους, καί κρύπτονται εἰς τὰ ὄρη, καί τὰ σπήλαια μετὰ φόβου· καί πασπαλίζουσι χῶμα καί στάκτην εἰς τὰς κεφαλὰς, παρακαλοῦντες νύκτα καί ἡμέραν μετὰ πολλῆς ταπεινώσεως. Καί ὁ ἅγιος Θεός θέλει χαρίσει τοῦτο εἰς αὐτούς· δη-

λαδή ὀδηγεῖ αὐτούς ἡ
χάρις εἰς ὠρισμέ-
νους τόπους,
κ α ἰ

σώζονται κρυπτόμενοι εις τὰς ὀπὰς καὶ τὰ σπήλαια μὴ βλέποντες τὰ σημεῖα καὶ τὰ φόβητρα τοῦ Ἀντιχρίστου. Διότι ἡ ἔλευσις τούτου γίνεται γνωστὴ εἰς τοὺς ἔχοντας τὸν νοῦν προσηλωμένον εἰς τὰ ἄνω· εἰς δὲ τοὺς ἔχοντας τὸν νοῦν εἰς βιωτικά πράγματα, καὶ ποθοῦντας τὰ γήινα, δὲν θὰ γίνῃ φανερόν τοῦτο. Διότι ὅποιοι εἶναι δεδεμένοι πάντοτε εἰς βιωτικά πράγματα, καὶ ἂν ἀκούσῃ ἀπιστεῖ, καὶ βδελύσσεται τὸν λέγοντα. Οἱ δὲ ἅγιοι θέλουσιν ἐνδυναμωθῆ, διότι πάντοτε ἀπερῶριψαν τὴν μέριμναν τοῦ βίου τούτου.

Τότε πενθεῖ πᾶσα ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα· καὶ ὁ ἀήρ πενθεῖ, συγχρόνως δὲ καὶ τὰ ἄγρια ζῶα, μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ· πενθοῦσιν ὄρη, καὶ βουνοί, καὶ τὰ δένδρα τῶν πεδιάδων· πενθοῦσι δὲ καὶ οἱ φωστῆρες τοῦ οὐρανοῦ διὰ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ὅτι πάντες ἐξέκλιναν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Θεοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸν πλάνον, δεχθέντες τὸ σημεῖον τοῦ μιανοῦ καὶ θεομάχου, ἀντὶ τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος.

Πενθεῖ ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα, διότι αἰφνιδίως κατέπαυσεν ἡ φωνὴ τῆς ψαλμωδίας καὶ τῆς προσευχῆς ἐκ στόματος ἀνθρώπου. Πενθοῦσι πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Χριστοῦ πένθος μέγα· διότι δὲν λειτουργεῖται ὁ ἁγιασμός καὶ ἡ προσφορά.

Ὅταν λοιπὸν συμπληρωθῶσι οἱ τρεῖς καὶ ἡμισυ καιροί (3 ½ χρόνια) τῆς ἐξουσίας καὶ πράξεως τοῦ μιανοῦ, καὶ ὅταν ἐκπληρωθῶσι πάντα τὰ σκάνδαλα πάσης τῆς γῆς, θὰ ἔλθῃ ἐπὶ τέλους ὁ Κύριος, ὡς ἀστραπὴ ἀστράπτων ἐξ οὐρανοῦ, ὁ ἅγιος, καὶ ἄχραντος, καὶ φοβερός, καὶ ἐνδοξος Θεὸς ἡμῶν, μετὰ δόξης ἀκατανοήτου, προτρεχόντων ἐνώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ τῶν ταγ-

μάτων τῶν ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, οἱ ὅποιοι εἶναι πάντες φλόγες πυρός, καὶ ποταμὸς πλήρης πυρός μετὰ φοβερᾶς ἀνεμοζάλης. Τὰ χερουβεὶμ ἔχοντα τὰ μάτια τοὺς κάτω, καὶ τὰ Σεραφεὶμ ἰπτάμενα καὶ κρύπτοντα τὰ πρόσωπα καὶ τοὺς πόδας εἰς τὰς πυρίνας πτέρυγας, θέλουσι κράζει μετὰ φρίκης. Σηκωθεῖτε οἱ κοιμώμενοι. Ἰδοῦ, ἦλθεν ὁ Νυμφίος. Ἀνοίγονται δὲ τὰ μνήματα, καὶ ὡς ἐν ὄψῃ ὀφθαλμοῦ ἀνασταίνονται πᾶσαι αἱ φυλαί, καὶ βλέπουσιν τὸ κάλλος τὸ ἅγιον τοῦ Νυμφίου· καὶ μύριαι μυριάδες, καὶ χίλια χιλιάδες ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, καὶ ἀναρίθμητοι στρατιαί, χαίρουσι χαρὰν μεγάλην, ἅγιοι δὲ καὶ δίκαιοι καὶ πάντες οἱ μὴ λαβόντες τὴν σφραγίδα τοῦ Δράκοντος καὶ ἀσεβοῦς ἀγάλλονται. Καὶ ὀδηγεῖται ὁ Τύραννος δεδεμένος ὑπὸ ἀγγέλων μετὰ πάντων τῶν δαιμόνων ἐνώπιον τοῦ βήματος· καὶ οἱ λαβόντες τὴν σφραγίδα αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἀσεβεῖς καὶ ἁμαρτωλοὶ δεδεμένοι· καὶ δίδει ὁ βασιλεὺς τὴν κατ' αὐτῶν ἀπόφασιν τῆς καταδίκης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον.

Πάντες δὲ οἱ μὴ λαβόντες τὴν σφραγίδα τοῦ ἀντιχρίστου, καὶ πάντες οἱ εὐρισκόμενοι ἐν σπηλαιοῖς, ἀγάλλονται μετὰ τοῦ Νυμφίου εἰς τὸν νυμφικὸν θάλαμον τὸν αἰώνιον καὶ οὐράνιον, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων, εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΙΠΕ ΓΕΡΩΝ...

Περί Έλεημοσύνης

Έπιμέλεια:

Αικατερίνης Αντωνιάδου, πολιτικού επιστήμονος

Παρακάλεσε κάποτε τόν Όσιο Παμβώ, ό Αββάς Θεόδωρος τής Φέρμης νά του είπη έναν ώφέλιμο λόγο, πού νά τόν θυμάται σ' όλη του τήν ζωή.

- Άπόκτησε έλεος γιά όλους τούς συνανθρώπους σου, Αββά Θεόδωρε, γιά νά 'χης παρηγορία στό Θεό, του είπε ό άγιος Γέρων.

Ο Αββάς Ησαΐας συμβουλεύει ότι, όταν έλεήσει τόν πτωχό αδελφό σου, μή τόν φωνάξεις νά σε βοηθήση στή δουλειά σου, γιά νά μή χάσης τόν μισθό τής ευεργεσίας.

Μία χειμωνιάτικη μέρα πού τό κρύο ήταν τσουχτερό, ό Αββάς Νισθερώ, έβαλε πάνω από τό συνηθισμένο του φόρεμα ένα χοντρό σάκκο, γιά νά πάη στήν εκκλησία. Ένας άλλος Έρημίτης, πού τόν συνήνητησε στό δρόμο, τόν έρώτησε πειραχτικά:

- Άν έλθη τώρα ένας φτωχός, Αββά, και σου ζητήσει ένα ρούχο, ποιο από τά δύο θά τού δώσης;

- Τό πιό ζεστό, άποκρίθηκε ό Γέρων.

- Κι' άν πιό πέρα σε ίδη και δεύτερος και σου ζητήσει;

- Θά του δώσω ευχαρίστως και τό άλλο και θά γυρίσω πίσω στό κελλί μου, έως ότου στείλει ό Κύριός μου νά μέ σκεπάση, είπε γεμάτος έμπιστοσύνη στό Θεό ό Άγιος Γέροντας.

Κάθε Κυριακή μετά τή Λειτουργία, ένας καλός Έρεός μάζευε τούς φτωχούς τής ένορίας του και τούς μοίραζε τά χρήματα, πού μάζευε «τό κιβώτιο τών πτωχών».

Μία Κυριακή πήγε μία γυναίκα μέ παλιά ξεσκισμένα ρούχα και μέ ύφος κακομοίρικο. Ό ιερέυς τή λυπήθηκε. Έβαλε τό χέρι του στό κιβώτιο μέ τήν πρόθεση νά τής δώση όσα χρήματα χωρούσε ή παλάμη του. Όταν τό τραβήξε έξω, είδε πώς είχε

πιάσει λίγα κέρματα. Βιάστηκε νά τής τά δώση, γιατί πίσω της περίμενε άλλη νά πάρη φιλοδώρημα. Αυτή φορούσε περιποιημένα φορέματα. Ό ιερέυς σκέφτηκε πώς ήταν από κείνες πού χωρίς λόγο ζητιανεύουν. Θά τής έδινε λίγα, γιά νά μήν τήν αφήση νά φύγη έτσι και τής έμνε ή ντροπή. Έβαλε πάλι τό χέρι του στό κιβώτιο κι' ή χούφτα του γέμισε χρυσά νομίσματα.

Σάν ευλαβής πού ήτο, κατάλαβε τή θεία επέμβαση. Ζήτησε λοιπόν πληροφορίες και γιά τίς δύο εκείνες γυναίκες. Έμαθε τότε, πώς ή μία πού φαινόταν καλοντυμένη, ήταν από καλή οικογένεια, πού τελευταία από διάφορα άτυχήματα φτώχυνε και υπέφερε πολύ. Από άξιοπρέπεια φορούσε περιποιημένα ρούχα. Η άλλη έβαζε κουρέλια, όταν έβγαينه νά ζητιανέψη, γιά νά τής δίνουν ευκολότερα.

Ένας σοφός Γέροντας έλεγε ότι, υπάρχουν άνθρωποι, πού ενώ είναι πρόθυμοι νά δίνουν έλεημοσύνη στους πτωχούς, ό πονηρός τούς κάνει νά άκριβολογούν στά έλάχιστα, γιά νά τούς άφαιρη τό μισθό τής άγαθοεργίας.

Έτυχε νά έπισκεφθώ κάποτε ένα φίλο μου ιερέα, τήν ήμέρα πού μοίραζε έλεημοσύνη στους πτωχούς τής ένορίας του. Ηρθε κατά σύμπτωση μία πτωχή χήρα και παρακάλεσε νά τής δώση λίγο σιτάρι.

- Φέρε τό σακκούλι σου νά σου βάλω, τής είπε ό ιερέυς. Η γυναίκα τό έφερε.

- Πολύ μεγάλο είναι, ευλογημένη, τής είπε κάπως άπότομα ό φίλος μου.

Έκείνη έγινε κατακόκκινη από τήν ντροπή της, ίσως γιατί ήτο κι' ένας ξένος μπροστά σ' αυτήν τήν προσβολή. Σάν έφυγε ρώτησα τό φίλο μου:

- Δέ μου λές, πάτερ, τό πούλησες στή γυναίκα τό σιτάρι;

- Όχι, τό έχάρισα. Είναι από τίς έλεημοσύνες.

- Αφοῦ λοιπόν ἦταν ἐλεημοσύνη, τοῦ εἶπα, ποία ἡ ἀνάγκη ν' ἀκριβοξετάζης τό μέτρο καί νά λυτήσης τή φτωχή; Μή ξεχνᾶς ἄλλωστε τά λόγια τοῦ μακαρίου Παύλου, «ίλαρόν γάρ δότην ἀγαπᾶ ὁ Θεός».

Ο Αββᾶς Τιμόθεος, ὁ νέος Πρεσβύτερος τῆς σκήτης, εἶπε μιά μέρα πού συζητοῦσε μέ τόν Ὅσιο Ποιμένα, γιά μιά γνωστή του γυναίκα στήν Αλεξάνδρεια πώς πόρνευε καί τό μισθό της τόν ἔδινε ἐλεημοσύνη.

- Ὁ Θεός θά τήν ἐλεήσει καί τελικά θά σωθῆ, εἶπε ὁ Ὅσιος.

Ἦτοτε ἀπό λίγο καιρό ἀνέβηκε στή σκήτη ἡ μητέρα τοῦ Αββᾶ Τιμοθέου νά ἰδῆ τόν γιού της. Ἐκεῖνος τότε τήν ἐρώτησε γιά τήν ἁμαρτωλή γυναίκα.

- Ἐξακολουθεῖ δυστυχῶς τήν ἴδια ζωή, τοῦ εἶπε ἐκείνη. Ἡ πελατεία της ἔχει πολύ ἀυξηθῆ, ἀλλά κι' αὐτή ἔχει ὑπερβολικά ἀυξήση τίς ἐλεημοσύνες της.

Ὁ Αββᾶς Τιμόθεος τό ἀνέφερε πάλι στόν Ὅσιο Ποιμένα.

- Νά εἶσαι βέβαιος πώς οἱ ἐλεημοσύνες της θά τή σώσουν, εἶπε πάλι ὁ Ὅσιος.

Ὅταν ἕστερα ἀπό πολλούς μήνες ξαναπῆγε στή σκήτη, γιά δουλειά ἡ μητέρα τοῦ Τιμοθέου, τοῦ εἶπε πώς ἡ ἁμαρτωλή ἐκείνη γυναίκα, τήν εἶχε πολύ παρακαλέσει νά τήν ἔπαιρνε μαζί της. Ἦθελε λέει, νά ζητήση ἀπό τούς Γέροντας, νά προσευχηθοῦν γιά τήν ψυχή της.

Ὁ Αββᾶς Τιμόθεος, τῆ εἶπε ὅλα αὐτά στόν Ὅσιο Ποιμένα. Ἐκεῖνος τόν συμβούλεψε νά πάη ὁ ἴδιος στήν πόλι νά τή φέρῃ στόν ἴσιο δρόμο. Ὁ Πρεσβύτερος ὑπήκουσε καί μέ τή βοήθεια τῆς θείας Χάριτος, ἔφερε τήν παραστρατημένη γυναίκα σέ μετάνοια.

Γιά τόν Ἅγιο Μαρκιανό διηγοῦνται ἀκόμη -γιατί ἁγίασε ὁ καλός ἐκεῖνος ἱερεὺς τῆς Ἁγίας Αναστασίας- ὅτι τίς νύκτες γύριζε στίς φτωχές συνοικίες τῆς πόλεως καί περιμάζεψε τοὺς ἐγκαταλειμμένους νεκρούς. Τούς ἔπλενε μέ τά χέρια του, τοὺς σαβάνωνε καί τοὺς πήγαινε στήν ἐκκλησία, γιά νά τοὺς διαβάση καί νά τοὺς θάψῃ τό ἄλλο πρωῖ. Κι' εἶχε ἀποκτήσει τή συνήθεια νά μὴν ἀφήνῃ μόνο στήν ἐκκλησία τό

νεκρό, προτοῦ τόν ἀσπασθῆ.

Κάποτε λοιπόν, ἔγινε αὐτό τό παράδοξο: Ὁ νεκρός ἦταν ἓνας πολυβασανισμένος γέρος, χτυπημένος ἀπό τή ζωή. Ἐμοιαζε σάν νάχε ἀντικρούσει μ' ἀνακούφιση τό θάνατο. Ὁ Ἅγιος Μαρκιανός τόν περιποιήθηκε μ' ὅλη του τήν καρδιά, λές καί τό ἔνοιωθε ὁ νεκρός. Τέλος, τόν τοποθέτησε, ὅπως ὅλους, στό νεκροκρέββατο στό νάρθηκα τῆς ἐκκλησίας. Ἐτοιμος νά φύγῃ πιά, γυρίζει στό νεκρό καί τοῦ λέει:

- Ἔλα, ἀδελφέ μου, νά φιληθοῦμε, σάν παιδιά τοῦ Χριστοῦ.

Κι' ὁ νεκρός μέ εὐγνωμοσύνη, ὑπακούοντας στήν πρόσκλησι τοῦ εὐεργέτου του, ἀνακάθισε στό φέρετρο, ἀντάλλαξε μαζί του ἀδελφικό ἀσπασμό κι' ἔγειρε πάλι γιά τόν αἰώνιο ὕπνο του. Ὁ Ἅγιος βγήκε ἀθόρυβα ἀπό τήν ἐκκλησία σάν νά εἶχε συμβῆ τό πιό φυσικό πρᾶγμα στόν κόσμο.

Μά κάποιος ἄλλος ἱερεὺς, πού ἔτυχε νά βρίσκεται τήν ὥρα ἐκείνη στήν ἐκκλησία, παρακολούθησε ἀθέατος τήν ἐκπληκτικὴ σκηνή κι' ἔτσι ἀπό στόμα σέ στόμα διαδόθηκε σ' ὀλόκληρη τήν πόλι.

Λέγει τά ἀκόλουθα αξιοπρόσεκτα γιά τήν ἐλεημοσύνη, ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής: Ὅχι μόνον διὰ τῆς ἐλεημοσύνης πού γίνεται μέ χρήματα φαίνεται ἡ διάθεσις τῆς ἀγάπης, ἀλλά πολύ περισσότερο μέ τό νά μεταδίδῃς στόν ἄλλον λόγο Θεοῦ. Ἀκόμη δέ καί μέ κάθε εἶδους ἐξυπηρέτησι. Ἐκεῖνος πού πραγματικά ἔχει ἀποξενωθῆ ἀπό τόν κόσμο κι' ἐξυπηρετεῖ τόν πλησίον του μέ εἰλικρινῆ ἀγάπη, γρήγορα θ' ἀπαλλαγῆ ἀπό τά πάθη καί θά γίνῃ συμμετοχος τῆς θείας ἀγάπης καί γνώσεως. Ἐκεῖνος πού ἀγαπᾶ τόν Θεόν, ἀγαπᾶ ἀπαραιτήτως καί τόν πλησίον του. Αὐτός δέν μπορεῖ νά κρατᾶ τίποτε γιά τόν ἑαυτό του. Οἰκονομεῖ τά πάντα ὅπως ἀρᾷσει στόν Θεόν καί δίδει μέ προθυμία ἐλεημοσύνη σ' ὅσους ἔχουν ἀνάγκη.

«Ἡ Θεός πάσχει ἢ τό πᾶν ἀπόλυται»

Ὁ πρῶτος πού πίστεψε στή Χριστιανική θρησκεία καί στό κήρυγμα πού ἔκανε ὁ Απόστολος Παῦλος στήν Αθήνα, ἦταν ὁ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης.

Καί αὐτήν τή φράση τήν εἶπε ὁ Διονύσιος, ὅταν κατά τή Σταύρωση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶχε σκοτεινιαίσει τό σύμπαν καί ἔγινε μεγάλος σεισμός. Τήν ἡμερομηνία, μάλιστα, τήν εἶχε γράψει κάπου καί τήν ἐπαλήθευσε, ὅταν ὁ Παῦλος τοῦ εἶπε τήν ἡμέρα τῆς Σταύρωσης τοῦ Σωτήρα.

«Τώρα πού βρήκαμε παπᾶ, ἄς θάψουμε πέντ' ἔξι»

Μιά φορά ὑπῆρχαν σ' ἓναν τόπο, δύο ὄρεινά χωριά, πού ζητούσαν παπᾶ γιά τήν τέλεση τῶν ἐκκλησιαστικῶν μυστηρίων. Ἀλλά ὁ Δεσπότης δέν τοὺς ἔστειλε, λέγοντάς τους ὅτι ἔπρεπε νά πάνε στή Μητρόπολη. Γιά τοὺς νεκροὺς ὅμως τό πράγμα ἦταν δύσκολο.

Ἐκαναν, λοιπόν, παράπονα στό Δεσπότη, καί ἐπειδὴ οἱ νεκροὶ ἔμεναν ἀθαφτοί, ὁ Δεσπότης ἔστειλε στό ἓνα χωριό ἓναν παπᾶ. Οἱ κάτοικοι, λοιπόν, τοῦ χωριοῦ αὐτοῦ, εἰδοποίησαν ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ ἄλλου χωριοῦ νά πάνε τοὺς πεθαμένους πού ἔχουνε, γιά νά τοὺς θάψει ὁ παπᾶς πού εἶχε πάει.

Οἱ κάτοικοι, ὅμως, ἀπάντησαν ὅτι δέν ἔχουν πεθαμένους, ἀλλά ἐτοιμοθάνατους. Καί ἀπό τό ἄλλο χωριό τοὺς ἀπάντησαν: «Δέν πειράζει, φέрте τους, τώρα πού βρήκαμε παπᾶ ἄς θάψουμε πέντ' ἔξι».

«Κατά φωνή κι' ὁ γαῖδαρος»

Ἐνα ἀπό τά πιά συμπαθητικά ζῶα εἶναι κι ὁ γαῖδαρος. Ἀπὸ ἀρχαῖο-τάτα χρόνια, οἱ ἄνθρωποι τὸν ἀγαπούσαν, ὄχι μόνο γιά τὴν ὑπομονή πού δείχνει στὶς πιά βαρεῖες δουλειές, ἀλλὰ καί γιά τὴν ἀντοχή του. Οἱ Φαραῶ εἶχαν γαῖδαρους ἐξημερωμένους, πού τοὺς χρησιμοποιούσαν μέ τὸν ἴδιο τρόπο, πού τοὺς χρησιμοποιοῦμε καί ἐμεῖς σήμερα.

Οἱ ἀρχαῖοι τοὺς θεωρούσαν σάν σύμβολο πολλῶν ἀρετῶν καί σάν ἱερά ζῶα. Ὅταν ἓνας γαῖδαρος φώναζε, προτοῦ ἀρχίσει μιά μάχη, νόμιζαν ὅτι οἱ θεοὶ τοὺς προειδοποιούσαν γιά τὴν νίκη.

Κάποτε ὁ Φωκίωνας ἐτοιμαζόταν νά ἐπιτεθεῖ στοὺς Μακεδόνες τοῦ Φιλίππου, ἀλλὰ δέν ἦταν καί τόσο βέβαιος γιά τό ἀποτέλεσμα, ἐπειδὴ οἱ στρατιῶτες του ἦταν λίγοι. Τότε ἀποφάσισε ν' ἀναβάλει γιά μερικές μέρες τὴν ἐπίθεση, ὥσπου νά τοῦ στείλουν τίς ἐπικουρίες, πού τοῦ εἶχαν ὑποσχεθεῖ οἱ Ἀθηναῖοι.

Πάνω, ὅμως, πού ἦταν ἐτοιμος νά διατάξει ὑποχώρηση, ἄκουσε ξαφνικά τὴ φωνὴ ἑνὸς γαῖδαρου ἀπὸ τό στρατόπεδό του.

-Κατά φωνή κι' ὁ γαῖδαρος! ἔκανε ἐνθουσιασμένος ὁ Φωκίωνας, καί διέταξε ν' ἀρχίσει ἡ ἐπίθεση, μέ τὴν ὁποία νίκησε τοὺς Μακεδόνες.

Ἀπὸ τότε ὁ λόγος ἔμεινε, καί τὸν λέμε συχνά, ὅταν βλέπουμε ξαφνικά κάποιον φίλο μας, πού δέν τὸν περιμέναμε.

«Ἐγινε Λούης»

Ἡ φράση αὐτὴ βγήκε ἀπὸ τὸν πρῶτο Ὀλυμπιονίκη στό μαραθῶνιο δρόμο, τὸ Μαρουσιώτη (δηλ. ἀπὸ τὸ Μαρούσι) Σπύρο Λούη, πού ἔτρεξε τόσο γρήγορα στό ἀγώνισμα αὐτό, στοὺς πρῶτους Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες πού ἔγιναν στήν Αθήνα τὸ 1896, ὥστε ὄχι μόνο ἦρθε πρῶτος, ἀλλὰ ἔφερε καί γιά τὴν ἐποχὴ του, ἓναν περιφημο χρόνο.

Καί ἀπὸ τότε ὅταν κάποιος τρέχει πολὺ γρήγορα, ἢ χάνεται ξαφνικά ἀπὸ μπροστά μας, λέμε, «ἔγινε Λούης» ἢ «ἄντε, γίνε Λούης», ὅταν θέλουμε νά διώξουμε κά-

ποιον ευγενικά ή χαριτολογώντας από το χώρο μας.

« Σ' αγαπάει ή πεθερά σου »

Ο Νικόλαος Πολίτης δίνει την εξήγηση στην έκφραση αυτή. Λέει πώς πριν παντρεύσουν τό κορίτσι τους, οί πεθερές, είναι ευγενικές και αγαπούν τό μέλλοντα γαμπρό τους. Ο γαμπρός θά κάτσει στό καλύτερο μέρος του τραπέζιου, ο γαμπρός θά πάρει την καλύτερη μερίδα του φαγητού.

Ο γαμπρός πάντα βρίσκεται στην πρώτη και καλύτερη γραμμή για την πεθερά. Τόν προσέχει πολύ και δέν αρχίζουν ποτέ να φάνε, αν δέν έρθει ο γαμπρός. Τόν περιμένει πάντα ή πεθερά και αυτό τό έχει επιβάλλει και στους άλλους.

Όταν, όμως, γίνει ο γάμος, ή πεθερά δέν έχει κανένα λόγο να τόν περιμένει. Δέ βρίσκει, δηλαδή, ο γαμπρός τίς χαρές που είχε, όταν ήταν αοραβωνιασμένος.

Γ' αυτό και σ' όποιον πάει σέ κάποιο σπίτι, όταν αρχίζουν να τρώνε, λένε πώς «τόν αγαπάει ή πεθερά του».

« Τρία πουλάκια κάθονταν »

Όταν θέλουμε να πούμε πώς κάποιος δέν προσέχει αυτόν που μιλάει και μετά μπαίνει στη συζήτηση, λέγοντας άλλα αντ' άλλων, συνηθίζουμε τή φράση αυτή.

Και τούτο γιατί τά «τρία πουλάκια» του δημοτικού μας τραγουδιού κοίταγαν καθένα και σέ άλλη κατεύθυνση:

«Τρία πουλάκια κάθονταν στού Διάκου τό ταμπούρι: τό 'να κοιτάει τή Λειβαδιά και τ' άλλο τό Ζητούνι: τό τρίτο τό καλύτερο μοιρολογάει και λέει...».

Αυτή ή εξήγηση μέ την ειρωνική αντιστροφή έγινε στό πέραςμα του χρόνου από τό λαό, όπως και σέ πολλές άλλες περιπτώσεις.

«Θά γίνουμε από δύο χωριά»

Από τά πολύ παλιά χρόνια είχαμε εμείς οί Έλληνες τό διχασμό, την αλληλοσύγκρουση, που προκάλεσε στό Γένος μας πολλά δεινά, παρά οί εθνικοί έχθροί μας,

που πάντοτε περιμέναν την ευκαιρία.

Οί Ιταλοί έλεγαν για μας: Δύο Έλληνες, τρεις γνώμες.

Αυτή ή κατάσταση βασιλευε, ιδίως άλλοτε και μεταξύ γειτονικών χωριών. Αφορμή να τσακωθούν δύο χωριά ήταν τά όρια δήμων ή κοινοτήτων, τά έδάφη βοσκής, ή ή χάραξη καινούριου δρόμου κλπ.

Έτσι έμεινε και ή φράση: «Θά γίνουμε από δύο χωριά», δηλαδή θά γίνουμε έχθροί σαν να είμαστε από δύο διαφορετικά χωριά.

«Δυό γαΐδαροι μαλώνανε σέ ξένο άχυρώνα»

Κατά μία έκδοχή που φαίνεται πώς είναι και ή επικρατέστερη, τή φράση αυτή την είπε ο Γέρος του Μοριά, ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, όταν βρισκόταν στη Ζάκυνθο (πριν αρχίσει ή επανάσταση).

Τότε άκουσε, πώς ο Ναπολέον Βοναπάρτης - αυτοκράτορας της Γαλλίας - μάλωνε μέ τόν τσάρο της Ρωσίας, για τό ποιος από τους δύο θά έπαιρνε την Πολωνία.

-Τί είναι αυτή ή Πολωνία; ρώτησε ο Κολοκοτρώνης.

Του εξήγησαν τότε, πώς ήταν ένα κράτος, μία χώρα, που δέν ήταν ούτε γαλλική ούτε ρωσική και πώς τσακωνόντουσαν οί δύο Μεγάλοι, ποιος θά την πάρει.

-Δυό ψυχικοί (γαΐδαροι) μαλώνουνε σέ ξένο άχυρώνα, είπε.

Αλλά κι' αν ο πρώτος δέν είναι ο Κολοκοτρώνης, αυτός, τουλάχιστον, μάς την έκανε γνωστή.

«Αγρόν ήγόρασε»

Είναι φράση από μία παραβολή του Ιησού Χριστού, όπου ένας από τους καλεσμένους σέ δείπνο δέν ήρθε, μέ τή δικαιολογία πώς: «αγρόν ήγόρασα και έχω ανάγκην έξελθειν και ιδειν αυτόν» (Λουκ. ιδ', 18). Λέγεται για κάποιον που δέν προσέχει τίς συμβουλές, που δέν δίνει σημασία σέ όσα του λένε ή που δέν καταλαβαίνει όσα γίνονται γύρω του. Σχετική είναι και ή φράση: «Πέρα βρέχει».

(Από τό Βιβλίο του Τάκη Νατσούλη)

ΕΚΔΟΣΕΙΣ “ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΑΙΤΩΛΟΥ”

Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Τὰ τρία αὐτὰ CD - ΚΑΣΣΕΤΙΝΑ, (Μέρος Α'- Β'- Γ') περιέχουν 300 Βυζαντινούς Ὕμνους μὲ Ἀπολυτικά τῶν Ἁγίων μας ὅλου τοῦ ἔτους, ἀπὸ τὸν Ἰανουάριο μέχρι καὶ τὸν Δεκέμβριον.

Ψάλλει ὁ π. Μάξιμος Βαρθολομαίου συνοδεία ἰσοκρατήματος.

ΑΠΟ 24 € ΜΟΝΟ **15 €**

ΖΗΤΕΙΣΤΕ ΤΩΡΑ ΣΕ DVD ΚΑΙ CD-MP3 ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ ΚΑΙ ΟΜΙΛΙΕΣ ΤΟΥ π. ΜΑΞΙΜΟΥ

CD No 001
Τηλεοπτικές Εκπομπές: «ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ»

№ 1. «Από τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκ τῆς βίᾳ ἁγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πρωτότυπο № 1/8 / 13.12.2009)
№ 2. «Από τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκ τῆς βίᾳ ἁγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πρωτότυπο № 2/8 / 13.12.2009)
№ 3. «Από τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκ τῆς βίᾳ ἁγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πρωτότυπο № 3/8 / 13.12.2009)
№ 4. «Από τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκ τῆς βίᾳ ἁγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πρωτότυπο № 4/8 / 13.12.2009)
№ 5. «Από τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκ τῆς βίᾳ ἁγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πρωτότυπο № 5/8 / 13.12.2009)
№ 6. «Από τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκ τῆς βίᾳ ἁγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πρωτότυπο № 6/8 / 13.12.2009)
№ 7. «Από τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκ τῆς βίᾳ ἁγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πρωτότυπο № 7/8 / 13.12.2009)
№ 8. «Από τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκ τῆς βίᾳ ἁγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πρωτότυπο № 8/8 / 13.12.2009)

Ἐκδόσεις: «ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ»
Τηλ: 210 8234862 Τ.Κ. 104 62 Ἀθήνα
www.agioskosmas.gr e-mail: info@agioskosmas.gr

Τηλεοπτικές Εκπομπές π. Μαξίμου Μοναχού

CD No 005
Ἀθήνα 2010

CD No 002
Τηλεοπτικές Εκπομπές: «ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ»

№ 1. «Από τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκ τῆς βίᾳ ἁγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πρωτότυπο № 1/7 / 13.12.2009)
№ 2. «Από τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκ τῆς βίᾳ ἁγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πρωτότυπο № 2/7 / 13.12.2009)
№ 3. «Από τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκ τῆς βίᾳ ἁγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πρωτότυπο № 3/7 / 13.12.2009)
№ 4. «Από τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκ τῆς βίᾳ ἁγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πρωτότυπο № 4/7 / 13.12.2009)
№ 5. «Από τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκ τῆς βίᾳ ἁγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πρωτότυπο № 5/7 / 13.12.2009)
№ 6. «Από τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκ τῆς βίᾳ ἁγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πρωτότυπο № 6/7 / 13.12.2009)
№ 7. «Από τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκ τῆς βίᾳ ἁγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πρωτότυπο № 7/7 / 13.12.2009)
№ 8. «Από τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἕτερον καὶ ἐκ τῆς βίᾳ ἁγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Πρωτότυπο № 8/7 / 13.12.2009)

Ἐκδόσεις: «ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ»
Τηλ: 210 8234862 Τ.Κ. 104 62 Ἀθήνα
www.agioskosmas.gr e-mail: info@agioskosmas.gr

Τηλεοπτικές Εκπομπές π. Μαξίμου Μοναχού

CD No 003
Ἀθήνα 2010

Κυκλοφόρησαν πρόσφατα σὲ DVD ἀλλὰ καὶ σὲ CD-MP3 πολλές ἀπὸ τίς 350 τηλεοπτικές ἐκπομπές καὶ ὁμιλίες τοῦ π. Μαξίμου, πού ἔγιναν μεταξύ τῶν ἐτῶν 1993-2009.

Τό κάθε DVD περιέχει μία ἐκπομπή, διάρκειας 60'-90' λεπτῶν, ἐνῶ τὸ κάθε CD-MP3 περιέχει ὀκτώ ἐκπομπές, διάρκειας 60'-90' λεπτῶν ἢ κάθε μία ἀπὸ τίς ὀκτώ.

Ζητεῖστε ἀπὸ τίς ἐκδόσεις μας ἀναλυτικό κατάλογο, μὲ ὅλα τὰ πνευματικά, ἐκκλησιαστικά, ἔσχατολογικά, κοινωνικά, ἐθνικά καὶ πολλά ἄλλα ἐνδιαφέροντα καὶ σημαντικά θέματα τῶν ἐκπομπῶν τοῦ π. Μαξίμου.

Λ.Τ. 5 & 12 €

ΕΚΔΟΣΕΙΣ “ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΑΙΤΩΛΟΥ”

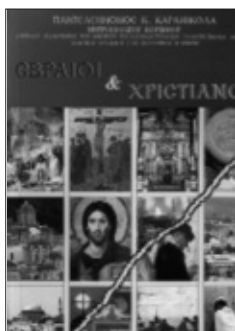
Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ ΗΑΘΕΝ

Στο βιβλίο αυτό αποδεικνύεται πέραν πάσης αμφιβολίας ότι ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ γεννήθηκε το 1983 και θα εμφανιστεί το 2013 για να κυβερνήσει το κόσμο για 7 περίπου χρόνια.

Στις 700 περίπου σελίδες του μπορείτε να διαβάσετε ό,τι έχει σχέση με τον Αντίχριστο, τὰ "ΣΗΜΕΙΑ τῶν ΚΑΙΡῶΝ" τὸ 666, τὸ σφράγισμα, τὰ μικροτσίπ, τὸν Αντίχριστο καὶ τὴν Δευτέρα Παρουσία.

Τὸ βιβλίο συνέγραψε μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ ὁ π. Μάξιμος.

Λ.Τ. 19,00 €

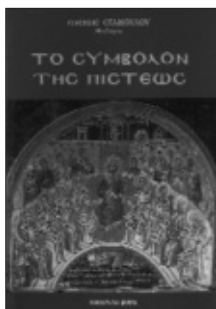
ΕΒΡΑΙΟΙ & ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ

Στὸ βιβλίο αὐτὸ, μπορεῖ νὰ διαβάσει ὁ ἀναγνώστης ὅλη τὴν ἀντικειμενικὴ ἀλήθεια γιὰ τοὺς Ἑβραίους.

Ἀπὸ ποῦ προήλθαν; ποῦ πᾶνε; Ποιὰ εἶναι τὰ σχέδια τους; Πῶς μεθοδεύουν τὴν παγκόσμια κυβερνήσή τους; Πῶς βλέπουν καὶ πῶς ἀντιμετωπίζουν τοὺς Χριστιανούς; Εἶναι ὁ "Περιοῦσιος Λαός" τοῦ Θεοῦ; Ποιὲς εἶναι οἱ ὁμοιότητες καὶ οἱ διαφορὲς τους μὲ ἡμᾶς; καὶ πολλὰ ἀλλὰ. Τὸ βιβλίο συνέγραψε ὁ Μακαριστὸς Μητροπολίτης Κορίνθου Παντελεήμονας Καρανικόλας.

Λ.Τ. 12,00 €

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Τὸ βιβλίο αὐτὸ περιλαμβάνει μίᾶ Ὁρθόδοξη θεολογικὴ καὶ πατερικὴ ἐρμηνεία, προσιτὴ καὶ κατανοητὴ σὲ ὅλους, γιὰ τὰ 12 ἄρθρα τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεώς μας.

Τὸ βιβλίο συνέγραψε ἡ Ἐλένη Σταμούλου, Θεολόγος.

Λ.Τ. 5,00 €

Η ΠΤΩΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Τὸ ἀνέκδοτον αὐτὸ Χειρόγραφον τοῦ Ἁγίου Ὁρους τοῦ ἔτους 1815 περιέχει διδασχές, προφητεῖες καὶ ἀποκαλύψεις τοῦ Ἁγίου Νείλου τοῦ Ἀγιορείτου καὶ Μυροβλύτου, σχετικὰ μὲ τὸ Ἅγιον Ὄρος, τοὺς Ἀγιορείτας Μοναχοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς Μοναχοὺς καὶ Κληρικοὺς γενικώτερα, τὴν Ἀποστασία τοῦ κόσμου, τὸν ἐρχομὸν τοῦ Ἀντιχρίστου, τὴν ἔλευση τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου μας. Τὸ βιβλίο ἐπιμελήθηκε ὁ π. Μάξιμος.

Λ.Τ. 19,00 €

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΕ CD

Τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ Αἰτωλοῦ. Ψάλλει ὁ π. Μάξιμος Βαρυβαρῆς, συνοδεία ἰσοκρατήματος.

Λ.Τ. 8,00 €

Γιὰ περισσότερες πληροφορίες σχετικά μὲ τὶς ἔκδόσεις τοῦ Συλλόγου μας, παρακαλοῦμε ὅπως ἀπευθύνεστε στὰ γραφεία μας ἐπὶ τῆς οἴσου Τοσίτσα 1(β), Τ.Κ. 106 82 στήν Ἀθήνα (ὀπισθεν Πολυτεχνείου) καθὼς καὶ στὰ τηλέφωνα:

210 - 82.39.300

210 - 82.34.332

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ π. ΜΑΞΙΜΟΥ «666-FOX»

ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΥΤΟ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ
ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ

Στο βιβλίο αυτό, κατόπιν έπισταμένης έρευνας και μελέτης, θα διαβάσετε πάρα πολλά στοιχεία και ντισου- μέντια, τα όποια θγαίνονε στην δημοσιότητα για πρώτη φορά, και ά- ποκαλύπτουν αφόσστα, ΠΟΙΟ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙ- ΣΤΟΥ. Ακόμη θα βρείτε, όλα όσα έ- χουν σχέση με τον Αντίχριστο και μας αναφέρουν όλα οι θισοφόροι Πατέρες μας και ή Άγια Γραφή. Όπως:

Ποιά είναι ή Αντίχριστος; Τι είναι Αντίχριστος; Ποιά θα είναι ή καταγωγή του; Είναι Έθνας ή όχι; Πότε θα έλ- θει; Πός θα έμφανιστεί; Ποθ και ποσός θα κυβερνήσει; Πότε ξεκινάει ή Παγκόσμια Κυβέρνηση και Δικτατορία του; Ποσο θα βασιλεύσει; Τι θα κάνει κατά τή διάρκεια τής βασιλείας του; Με ποιά τρόπο θα επιβάλλει τή Σφρά- γισμα του; Πός θα επιβάλλει παγκοσμίως τή σελήδι του; Πός θα τελειώσει ή βασιλεία του και ποιά θα είναι τή τέ- λος του;

Αυτά και άλλα πολλά σημαντικά και άποκαλυπτικά, θα βρείτε μέσα σ' αυτό τή βιβλίο, που θα φωτίσουν και θα ξεκαπώσουν πολλές άγνωστες, κρυφές και σκοτεινές μέχρι τώρα πτυχές τού μιστημίου αυτού προσώπου, που λέγεται Αντίχριστος.

ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ ΒΑΡΒΑΡΗ

666 - FOX

ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΣ - ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ - ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ISBN: 978-960-89110-2-4

12

Για παραγγελίες στα τηλέφωνα:
210-82.39.300 & 210-82.34.332

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ ΟΤΙ ΟΛΟ ΤΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΜΑΣ ΕΡΓΟ
ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΕ ΕΣΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ.
ΓΙ' ΑΥΤΟ ΟΣΟΙ ΕΠΙΘΥΜΕΙΤΕ ΚΑΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΕΝΙΣΧΥΣΕΤΕ ΤΟ ΔΥΣΚΟΛΟ
ΕΡΓΟ ΜΑΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΤΕ ΤΟΝ ΟΒΟΛΟ ΣΑΣ ΕΙΤΕ ΜΕΣΩ
ΤΗΣ ΤΑΧΥΠΛΗΡΩΜΗΣ ΠΟΥ ΕΣΩΚΛΕΙΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ
ΕΙΤΕ ΣΤΟΝ ΚΑΤΩΘΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ 116/296089-33

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ - Μηνιαίον Όρθόδοξον Περιοδικόν - Διανέμεται δωρεάν
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ «ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ»

Τοσίτσα 1(β) - Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΙ • Τηλ.: 210-82.39.300 Τηλ. & Fax: 210-82.34.332

<http://www.agioskosmas.gr> • email: patrokosmas@patrokosmas.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ: π. ΜΑΞΙΜΟΣ ΒΑΡΒΑΡΗΣ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΛΑΧΟΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΡΙΑ: ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ, ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: ΕΛΕΝΗ ΣΤΑΜΟΥΛΟΥ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: «ΛΥΧΝΙΑ», Τηλ.: 210-34.10.436

